

Pi (Pinus pinea)

El Masnou

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Carrer Ciutat Vila Jardí, 28-30

Coordenades:

Latitud: 41.48421
Longitud: 2.3256
UTM Est (X): 443699
UTM Nord (Y): 4592731

Classificació

Número de fitxa 08118 - 148
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Espècimen botànic
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Cal una poda de la brancada inferior de la capçada per tal d'evitar que amb el vent o la pluja pugui esqueixar-se alguna branca.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Ornamental
Titularitat Privada
Titular: 3829013DF4932N0001BJ
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dv., 12/03/2010 - 01:00

Descripció

Pi pinyoner (Pinus pinea) que mesura aproximadament uns 10 metres d'alçada, per 1,50 cm de volt de canó i 1,60 centímetres de volt de soca. Es troba ubicat a l'interior d'una parcel·la. El tronc amb l'escorça és de color marró rogenc gruixuda. La capçada, tot i que té la forma característica d'una ombrel·la presenta una forma lleugerament irregular degut a la manca de poda. Arbre perennifoli, les seves fulles, en forma

d'agulla poden fer fins a 20 cm. de llarg, i es troben agrupades de dues en dues. La seva floració es produeix de març fins al mes de maig. El seu fruit és la pinya, de forma ovoide que pot mesurar fins a 15 x 10 centímetres. La llavor que s'hi troba al interior és el pinyó, molt apreciat en la cuina i les postres dels Països Catalans així com en altres indrets de la cuina mediterrània. La pinya madura a la tardor del tercer any, mentre que les pinyes dels altres pins ho fan en dos anys.

Història

Aquesta conífera naturalitzada en el nostre país, és de procedència mediterrània. Es pot trobar des de nivell de mar fins als 1.000 metres d'altitud. Allí on creix i es desenvolupa més bé és en els terrenys silícics, sobretot sorrencs o de sauló, i generalment prop del litoral.

La seva fusta no és gaire apreciada. És un combustible molt ràpid i en cas d'incendi, la resina i la pinya, permeten la propagació del foc a gran velocitat.

Bibliografia

PARÉS, Eduard (2006). Arbres Monumentals de Catalunya. 18 anys des de la primera protecció. Ponència de la 2ª trobada d'Arbres Monumentals i Singulars. Alcalà d'Henares, 19-21 de 2005. Ed. Generalitat de Catalunya. Departament de Medi Ambient i Habitatge. Direcció General de Medi Natural. Barcelona.

PHILIPS, Roger (1989). Los Arboles. Editorial Blume, S.A. Barcelona.

SAGARRA i TRIAS, Ferran (2007). Proposta del Pla Especial del Patrimoni històric, arquitectònic i paisatgístic del Masnou. Carracedo-sotorra-arquitectes, scp. Inèdit.

